

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra HVad løfligt vore Formænd her

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 194.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465090640/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

- Saa slibrig er Hukommelsen!
Saa skrøbelig er Minde!
Som glatten Aal den glider hen/
16 Før vi det self befinde!
Den er saa klejnlig och saa smært/
At den vel snart kand svækkes/
Med mindre den med noget sært
20 Fast jæfnligen opvækkes.
Och det er det/ de gamle sig
Saa meget med umag'de/
Naar nogen/ som var ypperlig/
24 Och efter Dyd sig lagde:
Naar hans Ijg skulde da til baal
Vdiers/ eller jordes/
Med et tænkværdigt eftermaal
28 Hans høye værd kundgjordes.
[d 2 v] Af Kaabber/ Steen och ardet sligt
Mand hannem tegn opsatte.
Hvo dertil heden saae sin plict
32 Nok kunde der af fatte.
Det var saa meget sagt/ som: Du/
Som end est ofven Jorde/
Sat och til Dyden al din Hu/
36 Vilt du nafukundig vorde.
Det scyers tegn/ Miltiades
Med Herre skjold fortjente/
Gaf aarsag/ at Themistocles
40 Sig selfver snart ey nændte
Til Søffa at tage Tjd/ før hand
Och kunde noget gjøre/
Som Meenighed och Fødeland
44 Vår takkeligt at høre.
Naar Alexander seer den graf/
Achilles sig i hviler/
[d 3 r] Hans Mandom der opvækkes af/
48 Och efter ære stiler.
Hans slutning er: Som denne før
Sig Heltenain och ære
- Tilvandt med Sverdet: Jeg och bør
52 Til aarlog frisk at være.
Jeg skal/ som hand/ och stræbe mig
Et herligt naan at skrifve/
Hans dapperhed ret idelig
56 Mit øyemerk skal blifve.
- Men see: saa rask som glemse er/
Blani os sig ind at snige/
Och tøsse Nafn och Gjerninger/
60 Som skulde staa ved lige:
Saa graadig er och Tidsens tand/
Til det i grund at øde/
Der om vort lefnet vidne kand/
64 Naar vi slet ere døde.
- [d 3 v] Metalle-Malm och haarden Steen
Ey vares kand och gjæmmes/
For Tidsens ofverlast och mean/
68 Som dagligen foruemmes.
J Dag mand der af seer och veed
Vort lefnet nogenlunde/
J morgen det kand fældes need/
72 Och gange slet til grunde.
J dag det vorder høyt opsat/
Och os til ærc praler:
J morgen det hemmulner plat/
76 Och aldrig meere taler.
Hvad hafver saa vor efter-Tjd?
Hvad har den om at tage?
Forglemst er baade Nafn och Jd/
80 Slet intet er tilbage.
- MEn glæd dig/ ædle Kjøbenhafn/
Det dig langt bedre lykkes/
[d 4 r] J det du seer/ dit Folkes nafn
84 Ey saa kand undertrykkes.
Ney: Resen den Höylærde Mand
Det her saaledis mager/

X Ærevers til bøger og portrætter

195

At/ om end Tidsens rust och tand En deel bort der af tager/ Och i den mørcke glemsegs boeg Det kunde snart indskrifve: Det skal fra Sleet til anden dog	92 J denne boeg vedblive. Tak derfor hans berømte pen: Lad hannem det hjembare/ Som hand af dig och dine tjen: 96 Gif hannem lof och ære.
---	---

Anders Bording.

94.

bvijr] Den Hæderlige och Höylærde
Mand/
Mester Erik Eriksson/
Der hand sine betænkninger
ofver vort Dauske maal ved Pren-
ten udgaf/ til ærc.

1 OM <i>Ennius</i> med nogen skjel Sig rose kand och prale/ For hand kand tale ret och vel 4 Med tre slags maal och tale Tør hand och Domme self om sig/ At hand/ for saadan gafve/ J lif och bryste visselfig 8 Maa trende Hjarter halve. Hvorledis sjunis dig/ at hand Vil da vel den afmale/ Der ey til grund forstaar och kand 12 Sin egen Moders tale? Jeg meener/ hand med hannem ret Vil spot och lader drifve: Ja/ got och vel/ om icke slet 16 For Hjertelos opskrifve. Ey noget tungemaal och sprog Saa groft och slet fornemmis/ Ded jo kand udstafferis dog/ 20 Och merkelig forfremmis/ Saa fremt mand ellers hjernen vil/ Som det sig bør/ Umage/	[bvijv] Betænke sig/ ey slumpe til/ 24 Ey krumbt for ret optage. Mand det for løsefig och snart Ey bør at ofverspringe: Men dog ey dets forstand och art 28 Paa pinebenken tvinge. Fornuften tages skal i raad Och egen vild maa dølges/ Den gamle brug dog U-forsmaad/ 32 Thi den vil och tit følgis. Sligt hafver den Höylærde mand/ Som denne Bog har skrefvit/ J voris maal med høy forstand 36 Begyndt oc smukt paa drefvit. Ey meget hand har haft for sig/ Ey skrefne regle fundit: Men af exempler artelig 40 Dog regle sammenbundit. Hvad hierne-brud och mœysomhed Hand der ved hafver døfvit/ Ey nogen om at Dømme veed/ 44 Der sligt ey self har profvit/
--	--